Aus Schwarzwälder Fichtennadeln gewonnen

Starý, známý, výtečný lék proti

Reumatismu.

Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,

Spáleninám.

Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,

Bolení zubů.

podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,

a všem bolestem, které mrazání vyvadují.

Nehody bolestné přihází se v každé rodině a jest proto povinností každého, vždy míti po ruce prostředek, který nejen tíže vždy okamžitě zjemní, nýbrž i jednou v krátkosti vyhojí. Vše to dokáže

Olej sv. Jakuba.

Každý lahvi oleje sv. Jakuba přiložen jest návod k užívání v českém, francouzském, španělském, švédském českém, portugalském a italiánském jazyku.

Lahev oleje sv. Jakuba stojí 50 centů, (půl lahvi za $0.30,) a jest ve všech lékárnách ke koupi, jeh když se objednává na místě než za $5.00, zašle se vyplacený do všech států Spojených států. Adresujte

A. Vogeler & Co.,
Baltimore, Md.

Za kolek pošlemť na pp. A. Vogeler & Co. v Baltimore, Md., obdrží každý výtisk obšírného

Rambursního rodinného kalendáře na rok 1882.

Povstání na Krivošíji.

Opět tedy ináč tečí krev v oněch horách nedostupných posud ruchu civilisovaného světa, opět kecou věci cenějším sporem neodtrhnuté ku krvavé srážce i tiší syny volné, svlak i tuhé horské přírody. Jest to podruhé, co musí Rakousko vysílati vojska svá na přemodení hrstky oněch horalův. Roku 1869 když města přímořská propagandou italskou se jitřila, Krivošíjané zůstali tiší; svlak roku 1869, když chtělo se i na těch chudých horách zavěsti všeobecná povinnost branná, povstali popředu a nyní pro totéž příčina vzdorují a povstávají podruhé. Nejsou snad lidem dosti statečným a bojovným! Anebť přílí se jim vojenství a těch dárcův občanské svobody, pro které podnes nenese duch národa anglického neb severoamerického zřízení státního vojska?

Ani to, ani ono. Skupak kmenové ti vynikají největší osobní ohnivostí a jsou se zbraní sevzetí od malíčkosti. Avšak každý národ jest takovým, jak byl vychován prodlením věků. Oni na svých horách přivykli oné volnosti a nezávislosti člověka na sebe tolikoodlišného, kterýž na svých samotách nemůž nikdy příležitosti poznati výhody onoho společenství sil dobře zřízené společnosti státní, k níž náleží občan novověkého státu obětuje část svého lidského práva a své svobody prvotní a podniká povinnosti i břemena pospolitá, očekávaje, že prospěchem celku i sobě samému prospěje nejlépe. K takému poznání "zapadlí" ty horaly na Kotorsku posud nikdo nepřivedl: ani bývalá republika benátská, ani chvilka vlády francouzské, ani těch 68 let, co jsou přivtělení k Rakousku. Vlastně připadli k němu již r. 1797 a tehda připovědělo jim z Vídně slavně, že zůstanou na vždy osvobození od každé služby vojenské, vyjma službu námořní. Koncese ta byla zcela pochopitelná a moudrá, neboť mnohověké panství Benátčanův bývalo tak mírné, že ho Kotorští hrubě ani nepociťovali. Záleželo hrdé signorii na moři jaderském v dnech její slávy pramálo na tom, zda-li v onom chudičkém horském koutku, o němž svět neměl ani zdání, plní se její zákony a rozkazy.

Když pak klesala se svého podstavce, neměla ovšem už teprv chuti, aby utrácela své chábnoucí síly v zápase, z něhož v každém případě kynul zisk pramalý. Bývali tedy Krivošíjané po věky zůstavováni sami sobě, bívali se s Turky, aniž by se signoria sv. Marka byla i jen ohlédla; žili tak prosti veškerých břemen a povinností k státu na svých samotách horských jako orlové skalní ve svých hnízdech, a jediné, čím uznávali vládu benátskou nad sebou, záleželo ve formalitě, že na velikonoce přinesli vladaři kotorskému bílého beránka darem. Za to poloha zeměpisná, národnost i víra vedly k tomu, že tíhli k sousední Černé Hoře.

Až do let šedesátých, t. j. do smrti černohorského knížete Daniila (r. 1859), pravoslavní Kotořané uznávali vladyky černohorské za biskupy své církve, a vláda benátská byla i v příčině té tak shovívavou, že darovala za tím důvodem vladycké rodině černohorské tré usedlosti k užívání na Kotorsku. To se ovšem časem změnilo; Kotorsko má od roku 1814 svého vlastního pravoslavného biskupa; avšak o nějakém novodobém upravení země, o jakés řádné organisaci školství, soudní správy, komunikace, skrátka o všem tom, čím podstatně prodlením doby měnívá se ráz života společenského, nepostaraly se ani vlády rakouské za celé půl století. Krivošíjané po starodávném zvyku vždy ještě chodívali rozepře své soudit na Černou Horu, i dětí tam posíláno na vychování, aniž kdo si toho všímal. Po celé to půl století také až do roku 1869 nepokusily se vlády vídenské nikdy o odvod k vojsku v oněch krajinách. Teprv za vlády Giskrovy, následkem vydání zákona o všeobecné povinnosti branné stal se pokus ten. Ale stal se pohříchu tak náhle, tak beze všech příprav, že každý znalec poměrův tamních musel předvídati smutné jeho konce.

Krivošíjané uslyševše jednoho dne, že mají býti vřadění do vojska, že mají tři léta stráviti kdesi v kasárnách, počali se jitřiti a nesnaditi. Již počátkem září shromáždilo se jich na 500 v plné zbroji a prohlásili, že se nenechají takovému nepodrobiti. Budou prý se biti za skalo proti Turčínu na svých horách, budou prý brániti své domoviny jako vždy, ale do kasáren prý je nedostane nikdo. Vláda Giskrova ale toho nedbala a počátkem října přikročila v celém Kotorsku k rekrutfree. Co následovalo, víme: horalé postavili se na odpor, jejž však ve Vídni pacifikovali tou měrou, že dostali lej slomiti obratem ruky nějakým prapory myslivců. Ale brzy se shledalo, čím jest boj v nedostupných skalách a horách. Třikráte pokračováno se marně a ztrátami povstalců, svírajících s tuha tvrz Dragalj, jejíž posádka již zápasila s hladem.

Konečně se po třetinu času štěstí a citelných ztrátách podařilo generálu Jovanoviči Dragalj zkrotiti, avšak málem by byl zahynul při tom sám; byl těžce raněn a 55 mužů klesloo rákoš nebo. Za to však dobyli povstalci tvrze Stanjeviče a počali již sousedství sestupovati s hor i dorážeti na okres Kotor. Marně vyslán proti nim 18. listopadu 14. prápor myslivců, marné konali vojáci divy chrabrosti: povstalci stojíce na holopádné skále, zničili útočníky dobře cílenou palbou a přívalem smetaných balvanův, aby pak dne 19. listopadu přepadli i sám hlavní stan podmaršálka hr. Auersperga, tak že tíž jen s nouzí a rychlým útěkem vyvázl. Po těchto zkušenostech ustalo se od dalšího válčení a generál Rodič vyslán, aby zjednal mír kouzlem.

Tímto mírem udělilo se povstalcům nejen odpuštění úplné, ale i náhrada za škody utrpěné, zaručilo se jim, že se jim zase vystaví pobořené domy, že se jim zřídí školy a že po dalších deset let zůstanou ještě prosti obecné povinnosti branné. —

Však ani po desíti letech nezkřivováno přímé na plemeně míru. Zákon zemčbranecký proveden za vlídné vlády Rodičovy v Kotorsku, avšak vůči horalům hovězno a čekáno až do upevnění věcí v Hercegovině a Bosně. Teprv v loni, kdy již se soudilo, že bude lze provésti bez obtíží odvod i v nedávno okupovaných těch zemích, dokročeno přísněji na Krivošíjany a ohlášeno jim, že zákon musí se i v jejich domovině provésti již stůj co stůj. Ale Krivošíjané byli ještě roku 1881 těmiž lidmi, jimiž byli roku 1869. Nedostavovali se ani po dobrém ani na pohrůžky a a tak dospěly věci opět na kruté ostří meče.

Kterak skončí věci tentokráte, ano se zvedá za Krivošíjí co tajemně vulkanické pozadí tolik nerozřešených otázek světa pobalkánského, kdož troufal by si předvídati! Teskně pohlíží celé Rakousko za syny svými, ubírajícími se na dalmatský Jih, teskně upírá zraků ku oněm horám dálným, nemajíc jistoty žádné, jak daleko rozlehne se výstřel, který v nich padne v této době kritické ...

(Nár. Listy.)

Z hor hercegovských.

Nár. Listy podávají líčení českého důstojníka v dopisu soukromném, jež, ačkoliv opozděno, obsahuje přece mnoho nového a neznámého o počátku bouří, jež stále hrozívěji stahují se nad Hercegovinou. Zejmena poznati z něho kruté obtíže a způsob boje v neschůdných oněch končinách a život našich rodáků, kteří nalezají se u praporů ve zbrani. Důstojník týž píše z Avtovce ze dne 14. listopadu 1881:

Dne 5. listopadu vypravil jeem od své setniny 5 mužů a sice závodního Vintrnice, myslivce Prunera, Fundu, Šmída a Janouška společně s devíti muži od jiných setnin s jedním pandurem a četníkem, jenž převzal velení, na hledání těch, kteří za před čtyřmi nedělmi přepadli naši poštu [totiž koně se zavazadly a asi se šesti tisíci zlatými]. Tehda zabit jeden myslivec a vozka, jenž vedl koně; ostatním mužům od 22. pluku podařilo se utéci do hor. Dva dni a noc trmáceli se po horách a skalách hercegovských bez výsledku. K večeru šestého dne k smrti unaveni přišli ku kuči [chatě] a poněvadž byla prázdna, ustanovil tu četník přenocovati. Kuče ta náležela prý samému Stojanu Kovačevičí.

Tíž je as 60tiletý muž, jenž od svého mládí s Černohorci proti Turkům bojoval. Později jako náčelník povstalců byl od Černohorců a Rusů vyznamenán a požívá u obyvatelstva zdejšího velké vážnosti. V době, kdy jsme sem přišli [bylo to v loni na jaře], dovolil si proti Turkům všelijaké kousky a byl od našich četníků chycen. Utekl jim ale a zorganisoval bandu ze lidských mužů a stal se postrachem celého kraje. Jde o něm povědět, že tělná kulka mu neubližuje. Má prý se deset hlubokých jizev v obličeji a jest prý od střeleného prachu celý černý. Pravou ruku má ochromenou.

Hlavní myšlenka skončiti kuče, poslali pandura do sousední kuče, se čtyř hodiny vzdálené, by zmocnil pokrm. Ten přinesl ještě s jedním Hercegovcem oměkty, a když si je spokil s jiní trochu posilnili, nařídil četník — vůbec — by dva muži byli na stráž postavení. Jeden stál u dveří kuče, druhý na skále odtud as 50 kroků. Četník dovolil pak odložiti vojáčkům pásky, kabátky, cvenčil čutoru a ti kol dvanáct hodiny ale hlí.

Noc byla jasná, bylo jako ve dne. Kuče nalézala se v dolíčku uprostřed mezi vysokými, holými skalami. As ve dvanáct hodin slyší četník dvě rány. Vyběhnuvším objeví se na všech stranách kuče podezřelé stíny a střely se hlásí, že muž, jenž stál na stráži na skále, střílel. Četník vrazí do kuče, vzbudí vojáky, každý schopí se pušky a všichni chtějí vyraziti, ale než se úplně připraví, již počne prudká palba. Četník postaveje dveře, by mohli střílet ven a tak se při hodiny v kuči se hrání. Teprve když Vinternic ranen do ramena a Janoušek do nohy (oba od 6. setniny), naši zapálivše kuču opustili ji a hledíli se skrýti za skalinou. Tu ale naskytne se jim neočekávaná překážka.

V cestu vrhne se jim Remo Dabović, z čety povstalecké, střelí po četníkovi ze vzdálenosti asi pěti kroků. Chybil však a když chtěl střeliti po druhé, selhalo mu, četník dodav si odvahy, hnal nasazeným bodákem proti němu, střelil po něm a dosti těžce jej poranil. Ale poraněný Remo vyskočil a vytasenýmhandžárem hnal se po něm, četník jej chtěl bodnouti, ale bajonet sjel mu po pasu. Té chvíle myslivec Funda vida nebezpečí četníka, vystřelil po Removi a opět jej poranil, ale Remo přes to přese všecko neustále dorážel handžárem na četníka. Tu Funda obrátil ručnici a kolbou do hlavy jej udeřil i skolil a tím uvolnil cestu, že se mohli naši vojáci krýti.

Jeden závodčí od 4. setniny, dva myslivci, pak myslivec Šmid od 6. setniny, když vyrazili z kuče, nekryli se ale dali se na útěk do Gacka, as půl hodiny vzdáleného, a nechali druhé s četníkem bojovati. Když vypadli, sesypal se na ně déšť kulí, tři z nich ranění a čtvrtý, Pruner, zabit. Jakmile se skryli za nejbližší skalinu, poslání dva do Gacka, by odtamtud přispěli ku pomoci. I stráž u kuče samé zabita. Odrazí-li se tedy mrtví, ranění, utekli a vyslaní do Gacka, bojovalo dále celkem as 7 mužů s četníkem.

Boj za volné palby trval ještě as půl druhé hodiny. Pak opustili povstalci bojiště a naši, ohledavše je, shledali jednoho u kuče a druhého nedaleko na skále raněné.

V Avtovci byli jsme vyburcováni důstojníkem noční hlídky, jenž slyšel as na hodinu cesty prudkou palbu. Vojsko ihned seřaděno, na všecky strany posílány hlídky, myslili jsme, že budeme přepadeni. Se zbraní v ruce napjatě čekali jsme na další.

As v pět hodin z rána přišel z Gacka rozkaz, by co je ještě mužstva po ruce, vysláno bylo ihned do Gacka. Setník náš sehnal ještě mimo stráž 23 mužů a určil mne, bych je do Gacka vedl. Myslel jsem zprvu, že je Gacko, kde je jen jedna setnina, přepadeno, ale nebylo tomu tak. Když jsem se ohlásil u plukovníka, jenž je zde nejvyšší politický úřadník, určil mne, bych co možná nejrychleji do vesnice Srdjevice táhl, raněné a mrtvé pak do Gacka dopravil.

As v sedm hodin vytáhli jsme z Gacka přes Gackopolje. Cesta byla hrozná. As třikrát museli jsme se přes široké potoky po prsa brodit a přelézat ohromné balvany z vody vyčnívající. Často museli jsme jeden druhého vytahovati z vody a když tu jsme překonali, přišli jsme mezi skály a tu to šlo nahoru dolů, po skalách a balvanech. Každý krok musel býti hledán, neustále museli jsme lézti po čtyřech. As za dvě hodiny přišli jsme ke kotlině, kde shlédli jsme ještě dohořívající zbytky kuče. Tu bylo bojiště z předu líčené. Našli jsme dva myslivce mrtvé, jednoho povstalce umírajícího a jednoho těžce raněného. Umírající byl druhý vůdce a zástupník Kovačevičův — Roma, asi 30 let starý. Při jeho víno, jež jsme mu podali. Četník mně blásil celý příběh boje a vypravěl mi o smrti Romově. Při vytržení jeho nalezeny v tíže jeho dvě rány a pak rána palcem do hlavy. Četník mně též blásil, jak byli přepadeni od hajduků ze všech stran najednou a jak muži u dveří kuče bandžárem hlava od trupu oddělena. Povstalcích též bylo mi ke dvanácti. Kovačevič stál prý na jedné skále, z které přehlížel bojiště. Poručoval prý svě, by mu jeho živé myslivce přivedli. Ale přepadnuti se mu nepovedli, neb naši měli prý jen velikou lítost, že z bojiště kuče ven se dostali a že mohli venku boj vésti.

Když jsem rozkaz a mrtvé naložili na vozítka a po hrozných obtížích do pravidla jsme je do svrchu uvedené vesnice.

Neduhy zdánlivě nepatrné.

Bývají předchůdci (vestníci) jiných nemocí. Musí převésti patří případy nastydnutí, zánětu hrdla k jádru. Nedostatek a nečistota střev. Jest velmi nejistě zanedbávati tyto známky nepohodlí těla. Mělo by se ihned k tomu dohlížeti, jinak nastoupí a škodí zdraví těžce. Takové neduhy postihá se lehce Hostetterovo žaludeční hořké tříslovím i střídavá zimnice, obé neduhy pro které jest toto zvláštním lékem, ustoupí brzy, pakli v zdravém se užívá. Svědectví o její ochranné vydatnosti a obrňujícím účinku na tělo, jest zvláště nepochybné a přesvědčující. Nervové neduhy jsou mezi těmi mnohými, v kterých hrstka člověku zjednat tento dobrý lék.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovolují si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem při mně zůstavě při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při chvalně známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádlům, nemoce, nehody, zátahu bleskem, ukradení atd. O prostřednosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zabědováním jsou tak četné, že každý rozlažný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Čtenářům společnosti té jsou nejpřednější, a nejvážnější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijímaje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned mít pojištěný, nechť doplší na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office
Omaha, Nebraska.

Kde je František Felán. Měl přijet v červnu do Ameriky, a usadit se ve Wahoo v Nebrasce. Žádá se, kdo by o něm věděl, nechť oznámí v Pok. Záp. neb může samém, jeho synu.

Frant. Felán,
Storz City, Iowa.

Kde je Jan Perlíček, rodák z Horního Újezdu, okres Novoměstský, kr. jihlavský v Moravě. Kdo by o něm věděl, nechť podá zprávu pod adresou

(38) JOS. HUSÁK,
Linwood, Neb.

Čtěte všichni, čtěte!

Zvláště rodáci ve Wahoo a okolí!

Laník & Lepša

jsou jediní čeští, pro Vás nejpohodlnější obchodníci v železném a plechovém zboží, kteréž nyní rozmanitého bude hojnou zásobou všech druhů věcí, které do oboru tohoto obchodu náleží.

Kromě toho jsme nyní zásobeni také všemi druhy barev, olejů, štětek, okel a p. v. tak že obchod náš rovnati se bude všem podobným závodům v městě.

Naše rolníky zvláště upozorňujem

na to, že jsme vykoupili sklad pro hospodářské stroje od p. C. F. Knutzen a že jsme objednali mnohu žacích strojů, otočárek, sazečů, pluhů, bran, vrat, a vůbec vše, co náleží do hospodářství potřebuje, což vždy za nejlevnější ceny budeme ochotni prodávati.

Doufajíce, že krajané naši nedají se mýtí okazovky již jim zízí obchodníci k vůli svému vlastnímu zisku rozličnými způsoby činí, uvědomí že pozor náš vedkeným stem přízní, když tu vždy ochotně a poctivým způsobem poslou žíme, znamenáme se služebností

LANÍK & LEPŠA.

Anderson & Griffith.

Bankéři.

WAHOO. NEBRASKA.

Všechnový bankovní obchod se vede. Úroky se platí na vklady uvěrné. Přepisují listy na prodej po nejlepších pásmkách i telegrafní listky ze všech měst v Evropě i Americe.

D. HARTER'S IRON TONIC.

Na prodej u všech lékárníků a obchodních věcí.

Přímý a pravidelný přeplav
Z Bremen do Ameriky aneb naopak
KAREŠ & STOTZKÝ,
29 Bahnhofstrasse, Bremen, Europa.
Přepravují cestující po chvalně známých poštovních parnících
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
Franta Brodský, 26 Avenue C v New Yorku.
V Omaha, pan JAN HOLICKÝ. V Crete pan F. JINDRA.
KARESCH & STOTZKÝ, 29 Bahnhofstrasse, BREMEN, EUROPE.

Obhod s nábytkem.
HENRY PLOEHN-A.
Sástupce p. A. Dunnera, 1412 a 1414 Carondelet ave St. Louis, Mo
Má vždy na skladě značnou všeho druhu nábytku do parloru, ložnic, jídelen atd. — pak Linovky, lože atd.

POZOR VE SCHUYLER!
Kdo chce vesel býti,
Musí pivo píti!
a sice v
HOSTINCI
Adolfa Vávry.
Ten má vždy pivo jako malvaz sklenice i kvarty jako boty, hojnou zásobu kořalek, které zvláště na kvarty a galony levně prodává, a dostatky nejlepší na světě.
☞ Ku pohostění potahů přespolních velká maštal.
Všem rádi a s ochotou posloužíl
ADOLF VÁVRA.

POZOR VE SCHUYLER!
Dobře jísti, dobře píti. Tu jest dobré hostyní. A kdo to chce, musí k
J. JANEČKOVI
DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.
Mám vždy v zásobě vše co nejlepší. Pivo jako malvaz, Schuylerské i milwaukské, kořalku z Kentucky, kteráž jest v celé zemi za nejlepší uznávána; vína z Californie, které ve velkém vždy nakoupím levně za hotové a mohu levněji prodat než kdo jiný. Mimo to nejlepší havanská cigara, dobrá česká strava a čistá postel, jsem u mně k nalezení a pro zkrácení chvíle stojí tu pěkný kulečník, rozličné jiné hry, ani harmoniku a jiné instrumenty nevyjímaje. Pro potahy všelikých mých krajanů mám tepié stáje k dispositi. Všecek, v mém ostrém nalezne každý co jen rádi. Proto krajané, domácí i cizí, navštěvujte nás v čistě.
J. JANEČKA.

DO SCHUYLER, NEB.
Oznamuji všem rodákům, že jsem právě otevřel
Novou českou Grocerii
a mám samé čerstvé zboží všeho druhu a prodám laciněji, než kdokoliv. Zároveň přijímám výrobky farmerské všeho druhu v cenách nejvyšších, buď na výměnu neb za hotové. Ujišťuje každého vlídné a ochotné obsluhy, poroučím se v přízeň ctěného obecenstva.
(28) F. J. Jonáš.

DO COLFAX CO. NEB
a okolních okresů.
Oznámení!
My níže podepsaní oznamujem našim hostům: Ponévač letošní osroda přenáhla se velmi špatně zdařila, tedy jsme volní pro naše hosty nějz za osmý díl, s mírem každému jeho obíli a neb handlujem jak si kdo přát bude. Co se týče mletí za osmý díl, podotýkáme, že jen pouze pro letošní sklizeň, to jest až do polní 1882; až to malá a nepatrná pomoc, ale nenucená a nůšlena dle našich sil. Přáli by jsme, aby následovali našeho příkladu všecek veškerý obchodníci a doufáme, že by se v tím žádný nezkazil; a pak by se docílilo spojení stkaní drátěné slevy pro naše, již mnohdetýma nehrozy postižené rolníky.
Znamenáme se s úctou. Adolf Dvořák.
Štěpán Dvořák.
Emanuel Dvořák.

THOS. BRYANT, bankér.
THE FARMERS BANK,
SCHUYLER, NEB.
Penize se přijmují v malých neb velkých částkách.
Poukázky na pokladníky okresní, městské neb školní se kupují i prodávají.
Na vydělané farmy půjčují se penize za nejnižší úroky.
Směnky na všechny hlavní města americká i evropská se vystavují.
Zvláštní pozornost se věnuje vymáhání dluhů.
Přepisují listy do Evropy i sem prodávají se v nejnižších cenách.
Odporučení: Omaha National Bank Omaha. Chemical Bank, New York. First National Bank, Fond du Lac, Wis.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!
Dáváme tímto v známost, že jsme otevřeli obchod v místnosti p. Lapáčka, vedle hostince Vávrova, kdež máme na skladě
Kamna a všeho druhu zboží železné a plechové
do oboru toho náležející. Prodáme laciněji za hotové, než vše za hotové a to za různé splátky. Přijďte se přesvědčit, prvé než jinde koupíte.
Naše motto: Malý výdělek, častý prodej.
Doporučujíce se v přízni čl. obecenstva, zaznamenáme se v úctě.
Svatek & Kubík.

Do Saunders Co. Neb
COPP & KRÁTKÝ, právníci.
Učinili jsme opatření, tak že můžeme nyní poskytnouti každému penize na každou jistotu v libovolných částkách za nejnižší úroky. Též pojišťujem majetek všeho druhu proti ohni proti tornádu i bouři.

Schuyler, Neb.
Peníze Peníze!! Peníze!!!
Půjčujeme penize každému na dobrou záruku, buď mnohé neb dlouhý čas, dle přání, za podmínek velmi přízniveých.
Farmy! Farmy!
Mám na prodej farmy všeho druhu; malé, velké; vzdělané, nevzdělané; dobré i lacině, za hotové i na řeknou: jak v, jen kdo přeje.
Vyhotovuji zápisy, kontrakty a všechny úřední písemnosti. Písárna v radnici ve Schuyler. JAN LAPÁČEK,
Okresní klerk.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!
Kdo chce koupit —
Lacině a dobré boty.
Hotové šatstvo
Pro mužské a hochy.
Klobouky, čepice, rukavice.
Střižné zboží všeho druhu.
Grocerie a pod.
Ten ať jde k
V. Malý & Spol.
dříve než jinde koupí. Nebude toho litovat. Zboží jest vše čerstvé, zrovna z dílen z Chicaga.

První Český
Sklad prken
a dříví.
Nížepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dveře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:
Malý výdělek a častý prodej.
Doufáme, že krajané naši nás svou přízní poctí a že nebudou kupovati u Angličana, když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. S úctou
NOVOTNÝ & SPOL.

ŽÁDÁM
10.000 kusů prasat vážících 200 liber a více.
Platím vždy nejvyšší cenu a zaručuji každému úplnou spokojenost.
B. S. BLISS,
(16) Schuyler, Neb

Český hostinec,
ve
Schuyler, Neb.
JAN FALTYS,
všem rodákům oznamuje a zároveň ujišťuje, že jedinou a hlavní snahou jeho bude, pečovati o to, aby každý host tu úplného uspokojení nalezl. Nechci se v oznámce vychloubati, co je vše v mém hostinci k nalezení, ale právě pouze: Navštivte mne jednou a já přičiním se, aby se vám zalíbilo opět přijíti.

Jos. Zerzan.
VEŘEJNÝ NOTÁŘ
a
Jednatel pojišťovací
ve
SCHUYLER NEB.
Prodává přeplavní listy. Obstarává šetkerý listky pro Ameriku i Evropu. Vymáhá pohledávky podílí z Čech, Moravy a všeho ze všech míst z míst v Evropě. Zadává o hotovosti, vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, směnky a jakékoliv úřední písemnosti správně a spolehlivě.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!
M. F. Bednář,
SEDLÁŘ A REMENAŘ
ve Schuyler, Neb.
Odporučí sedel a výrobků svých všem se úctou.